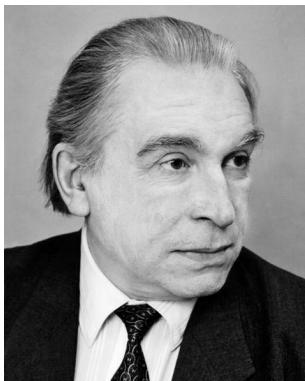

Р. А. Сулім

Колодуб Лев Миколайович

КОЛОДУБ Лев Миколайович (01. 05. 1930, Київ – 23. 02. 2019, там само) – композитор, педагог, музично-громадський діяч. Син [Лідії](#), чоловік [Жанни](#), двоюрідний брат Ганни, батько [Оксани Колодубів](#). Акад. НАМУ (2004), професор (1985). Народний артист України (1993). Член НСКУ (1959). Нац. премія України ім. Т. Шевченка (2010). Премії ім. Б. Лятошинського (1997), ім. М. Вериківського (2001). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2000). Лауреат Міжнар. конкурсу композиторів ім. І.-С. та М.-П. Коців (Київ, 1992). Закін. істор.-теор. і композитор. факультети Харків. консерваторії (1954; кл. композиції *М. Тіца*). Відтоді – звукореж. Укр. радіо, 1956–58 – референт із пропаганди СКУ. Від 1958 – у Нац. муз. академії України (усі – Київ): 1997–2002 – завідувач кафедри муз.-інформ. технологій, від 2002 – професор кафедри композиції, інструментування та комп'ютер. технологій. Серед учнів – [С. Бедусенко](#), [І. Демарін](#), [О. Жилінський](#), [С. Луньов](#), [О. Осадчий](#), [В. Польова](#), [Г. Сасько](#), [О. Яворик](#).

Голова правління Муз. фонду України (1988–94) та Київ. організації НСКУ (1994–99). Від 1985 очолював Асоц. діячів духової музики України Нац. всеукр. муз. спілки. Здійснив транскрипції, оркестрування та редагування творів укр. композиторів М. Лисенка, В. Косенка, М. Вериківського, А. Рудницького, Л. Ревуцького, С. Жданова, М. Скорульського, М. Тіца, А. Штогаренка, К. Домінчена. Невичерпність творчих ідей композитора – від захопленого відображення в музиці нескінченно мінливого світу нар.-поет. фантазії або вогняного темпераменту українців до глибокого, зосередженого роздуму над одвічними проблемами буття. К. демонстрував, не впадаючи у безплідні експерименти, природ. чином трансформовану звичайну майстерність у щось величне. У його музиці присутні всі діючі виражал. засоби. На основі віршів з «Кобзаря» та під впливом ілюстрацій до нього,

виконаних укр. художниками, створив симф.-думу (Симф. № 2) «Шевченківські образи» (1964).

Основні твори

опери – «Дума про Турбаї» (1951, лібрето О. Колодуба, В. Бичка), «Пробудження» («Дніпровські пороги», 1976, лібрето Г. Бодикіна; поставлена у Дніпропетровську, 1977), «Незраджена любов» (1985, лібрето В. Грипича за поемами А. Малишка; поставлена в Одесі та Донецьку, 1985), «Поет» (1988–2001, лібрето О. Біляцького, З. Сагалова; поставлена у Харкові, 2001); балет «Вічний вогонь» («Жовтнева легенда», 1967); мюзикли – «Пригоди на Міссісіпі» (1971, у співавт. з Ж. Колодуб), «Місто закоханих» (1968; обидва – лібрето Д. Кісіна), «Кохая тебе» (1975, лібрето Д. Шевцова за п'єсою «В день весілля» В. Розова); вокал.-симф. поема «Світе ясний, світе тихий» для тенора, чол. хору та симф. оркестру на мелодію М. Лисенка (2006); для симф. оркестру – симф. поема «Великий каменярь» (1954; 2-а ред. – 2011), 13 симф. (1958–2011), «Українська карпатська рапсодія» № 1 (1960; також версія для духового оркестру), № 2 (1974), «Гуцульські картинки» (1967), Симфоніета № 1 (1999), «Українська симфоніета» (2007, у співавт. із Ж. Колодуб), п'єса «Троїсті музики» (1979), 5 сюїт «Українські танці» (1996–2002); для струн. оркестру – «Сім українських народних пісень» (1987); «Турівські пісні» (1997); концерти з оркестром – 2 для скрипки і камер. оркестру (1992, 2000), для 2-х скрипок (2003), для гобоя (2002), 3 для кларнета (1995, 2003, 2010), для фагота (1997), 3 для валторни (1972, 1980 – зі струн. оркестром, 2006 – із симф. оркестром), 2 для труби (1986, 1996) та тромбона (1986, 2002); «Епічне концертіно» для туби (1976); твори для духових оркестрів та ансамблів; різнохарактерні п'єси для струн., духових та удар. інструментів; для хору – цикл «Прилуцькі пісні» (1995), чол. хор «Ой діброво – темний гаю» (1990, сл. Т. Шевченка); цикл романсів (серед них – «Закувала зозуленька», «Тополя», «Зоре моя вечірняя», «Доленько моя», «Утоптала стежечку»; усі – сл. Т. Шевченка); твори для фортепіано; обробки укр. нар. пісень, пісні; музика до фільмів та вистав.

Рекомендована література

1. Горюхина Н. Первая симфония Л. Колодуба // Сов. музыка. 1960. № 2;
2. Гордійчук М. Поповнення музичної шевченкіани // Музика. 1972. № 3;
3. Загайкевич М. Левко Колодуб. К., 1973;
4. Зинькевич Е. Авторский концерт Л. Колодуба // Сов. музыка. 1981. № 5;
5. Бутук А. Левко Колодуб (До 70-річчя від дня народж.) // Мист. обрії'2000: Альм. К., 2002;
6. Левко Колодуб: Сторінки творчості (статті, дослідж., спогади) // Наук. вісн. Нац. муз. академії України. К., 2006. Вип. 50.

Бібліографічний опис:

Колодуб Лев Миколайович / Р. А. Сулім // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5683>. – Останнє поновлення : 27 лип. 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).